

İTA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

EDITION ET DIFFUSION EN BELGIQUE: COODIFF
561, CHAUSSEE DE NINOVE - 1080 BRUXELLES
TELEPHONE: (32-2) 523 22 26 et 522 98 12

AYLIK BÜLTEN

Eylül 1977

Genel 32 - Türkçe 11

Sayısı: 10 FB

Yıllık Abone

Belçika: 100 FB

Belçika dışı: 200 FB

Bültende yer alan yazılar ve haberler, İTA veya INFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFININ AVRUPA'DAKİ BİR MİLYONLUK KESİMİ, SORUNLARINDAN HİÇBİRİ ÇÖZÜLMEMİŞ OLARAK YENİ BİR MÜCADELE YILINA GİRİYOR

BRÜKSEL (İTA) - Avrupa'da iki aylık yaz tatili sona erdi. Avrupa ülkelerinin yerlileri gibi, bu ülkelerde çalışan 1 milyona yakın Türkiyeli işçi de iki aylık tatil dönemini, bir yandan yakınlarına geçici de olsa kavuşma sevinci, öte yandan yeni üzüntüler, yeni düş kırıklıklarıyla, fakat hepsinin ötesinde gördükleri ihmal ve hattâ ihanetten dolayı daha bilenmiş ve bilinçlenmiş olarak tamamladılar.

Avrupa'da bantlar yine dönmekte, presler yine inmekte, yüzlerce metre derinliklerde matkaplar yine kıvılcımlar saçarak karanlıkları yırtmakta, ve Avrupa kapitalizminin ürünleri, bir bölümüyle yine Türkiyeli işçilerin ellerinde biçimlenmektedir.

Türk hükümetleri tarafından, ki bu sayın Ecevit'in dört yıllık Çalışma Bakanlığı döneminde yoğun biçimini almıştır, hiçbir güvence sağlanmadan Avrupa kapitalistlerine tütün veya pamuk balyası gibi, fındık veya incir çuvalı gibi, kilo ve kalite hesabına vurularak satılan Türkiyeli işçilerin sorunları, büyük umut bağlanan 5 Haziran genel seçimleri sonunda da çözüme bağlanmaktan uzak kalmıştır.

Türkiyeli işçilerin sorunları, genel seçimlerden bir süre önce, 26-27 Şubat tarihlerinde Almanya'da toplanan Büyük İşçi Kurultayı'nda ayrıntılı olarak açıklanmış, bir yandan bu sorunların çözümü için Türkiyeli işçilerin kendi aralarında federatif bir örgütlenmeye gitmeleri kararlaştırılırken, öte yandan seçime "tek başına iktidar olmak" iddiasıyla katılan sosyal demokrat CHP'ye, bunları çözüme başlayacağı umuduyla kayıtsız şartsız destek verilmişti.

CHP tek başına yada kendisinin ağır basacağı bir koalisyon biçiminde iktidara gelseydi, parlamentoda CHP'nin solunda bir denetim ve teşvik unsuru olmadıkça, bu sorunların ne denli üstesinden gelebilirdi? Bu sorunun analizi daha önceki bültenlerde yapılmış bulunuyordu. Bugün için fiili durum, böyle bir iktidarın dahi gerçekleşmemiş olmasıdır. İşçi düşmanı "Milliyetçi Cephe"

./.

Hükümeti, daha "arınmış" bir yapıyla, yani daha ne yaptığını bilen bir sınıfsal tutarlılıkla, işçi ve halk düşmanı, demokrasi düşmanı, barış düşmanı siyasetleri uygulamak üzere yeniden iktidardadır.

Ve Büyük İşçi Kurultayı'nda saptanan sorunlar, en azından çözümü Türkiye'deki iktidarın kararını gerektiren yanlarıyla, çığ gibi ortada durmaktadır.

Ama bu, Türkiye'de işçi düşmanı bir iktidar başta olduğu için mücadelenin durdurulacağı veya tavsatılacağı anlamına gelmez. Aksine, İşçi Kurultayı'nda saptanan hedeflere ulaşılması için mücadele daha yoğun olarak sürdürülecektir. Büyük İşçi Kurultayı'na bir delegasyonla katılan Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK), bu konuda mücadele sözü vermiştir. Şu halde, yukarıda belirtilen mücadele, Türkiye işçi sınıfının, Türkiye'deki ve Avrupa'daki kesimlerinin birlikte, bütünsel mücadelesinin ana bölümlerinden biri olacaktır.

Kimin Kime Yardım Ettiği İyi Bilinmelidir

Bu mücadelenin anlamını tam kavrayabilmek ve bu anlayış içinde daha etkin katkıda bulunabilmek için, İşçi Kurultayı'nın yaptığı aşağıdaki saptamaları bir daha gözden geçirmek gerekir:

Avrupa'da Türkiyeli işçilerin çalıştırılmakta olması, gerek Avrupa kapitalistlerinin, gerekse onların işbirlikçisi Türkiye'deki egemen çevrelerin iddia ettiği gibi, Türkiye'nin kalkınmasına katkıda bulunmak, döviz kıtlığını gidermek, işsizlere ve açlara iş ve ekmeğe lütfetmek anlamına gelmez. Aksine, Türkiyeli işçiler, yaban ellerde alınteri dökerek Avrupa kapitalist ülkelerinin daha da zenginleşmesine katkıda bulunmaktadır. Şöyle ki:

- Avrupa'da gerek sanayi sektörü, gerekse hizmetler sektörünün genişletilmesi, böylece üretimin ve refah seviyesinin yükselmesi, ancak yabancı işçiler sayesinde mümkün olabilmektedir.

- Avrupa ülkeleri, 20 yaşında bir insanı çalışabilir bir işçi durumuna getirmek için 400 Bin Türk Lirası'na eşit yatırım yapmak zorundadırlar. Türkiye'den yetişmiş işçi getirtmekle, böyle bir yatırımdan kurtulmaktadır. Yani, Avrupa ülkeleri, Türkiye halkının, 1 milyon işçiyi yetiştirmek için yaptığı 400 milyar Türk Liralık yatırım üstüne oturmuşlardır.

- Avrupa ülkelerinde çalışanların yaş ortalaması yüksek, dolayısıyla verimleri düşüktür. Türkiye'den Avrupa'ya geleceklerin 45 yaşından yüksek olmaması şart koşulmak suretiyle, Türkiye insanı, Avrupa'da emekgücünün gençleştirilmesinde ve verimin yükseltilmesinde kullanılmaktadır.

- Özellikle ilk yıllarda Türkiye'den gelen işçilerin bilinç seviyelerinin düşük olmasından yararlanarak iş yoğunluğu artırılmak, örneğin bantların hızı iki misline çıkartılmak suretiyle sömürü katmerleştirilmiştir.

- Bu enternasyonal yedek işçi ordusu, alınan bir dizi hukuki ve politik önlemlerle sürekli hareket halinde ve her an emre hazır bir iş-gücü durumunda tutulmaktadır. Bu ise, kapitalist sömürünün artırılması için bir başka olanak doğurmakta, üstelik yerli işçilere karşı da bir silah olarak kullanılmaktadır.

- Yabancı işçi, gelir vergisi, sosyal sigorta primleri ödeme konularında o ülkenin vatandaşlarıyla eşit yükümlülükler altındadır. Buna karşılık, o ülke vatandaşlarının sahip bulunduğu ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel hakların çoğunluğundan yoksundur. Böylece Avrupa kapitalizmi, aldığı karşılığını vermemek suretiyle de yabancı işçilerin sırtından ekstra kazanç sağlamaktadır.

- Ve nihayet bir milyona yakın Türkiyeli işçi Avrupa'da kazandıkları paranın ya tamamını yada tamamına yakın kısmını yine bu ülkelerde harcayarak ve hattâ tasarruf edebildikleri paraları da bu ülkelerin bankalarında tutarak yine Avrupa kapitalizmine ekstra pazarlama ve sermaye birikimi olanağı sağlamaktadırlar.

Gelişmiş Avrupa Ülkelerinde İlkel Sömürü Yöntemleri

Avrupa kapitalistleri, Türkiyeli işçiler de dahil olmak üzere, yabancı işçileri, özellikle alt ücret gruplarında çalıştırmakta, işten çıkartma tehditleriyle en zor, en tehlikeli ve sağlık bozucu işleri hızlı ve yoğun bir şekilde yapmağa zorlamaktadırlar. Bu nedenle, yabancı işçiler arasındaki iş kazaları, yerli işçilerinkine oranla 2,5 mislidir.

Erkek yabancı işçilerin yüzde 94'ü, kadın yabancı işçilerin yüzde 97'si mesleki eğitim ve mesleki ilerleme olanaklarından yoksun bırakılmaktadırlar. Böylece, yabancı işçilerin ezici çoğunluğu ömür boyu niteliksiz işçi olarak kalmağa mahkum edilmektedirler.

Çalışma izinleri sınırlandırılarak, göç yasaklanarak yüzbinlerce işçi "turist işçi" veya "kaçak işçi" statüsünde Avrupa kapitalistlerinin "özel mal"ı durumuna düşürülmekte, vergisini ve sigortasını ödemediği düşük ücretlerle çalıştırdığı bu işçilerin sırtından da patronlar ekstra milyonlar vurmaktadır.

Yabancı işçiler, sağlık koşullarından yoksun, savaş kalıntısı, yıkıma terk edilmiş evlerde fahiş kiralarla oturmağa mecbur edilmekte, Avrupa'nın en gelişmiş şehirlerinin kenar semtlerinde Türk gettoları oluşturulmaktadır. Aynı kalitedeki bir eve yabancı işçi, Avrupalı yerli vatandaşa göre yüzde 30'dan daha fazla kira ödemek zorundadır. Bazı büyük fabrika ve işletmelerin yabancı işçilere verdikleri lojmanlarda ise, işçinin aylık ücretinin üçte biri, hattâ bazen yarısına yakın kısmı "kira" olarak kesilmekte, patron buradan da çıkar sağlamaktadır.

Bir başka soygun yolu ise, yine işçilerin aylık ücretinden yapılan zoraki yemek kesintileridir. Türkiyeli işçiye, yemeyip çöpe döktüğü domuz etli yemek karşılığında kesilen paralar da patronun kesesine inmektedir.

Yabancı işçi çocuklarına eğitim ve öğretim dalında kapılar tamamen kapatılmıştır. Patronlar düzeni, böylece, Türkiyeli işçi çocuklarını, hem kendi ana dilini, hem de bulunduğu ülkenin dilini öğrenemez durumda bırakmakta, bunların büyük kısmı niteliksiz yedek işçi ordusu saflarına katılırken, bir kısmı da lumpen-proleterler haline dönüşmektedir.

Uygulanan yabancılar yasaları, yabancılar Polisi'ne verilen olağanüstü yetkiler, tamamen yabancı işçilerin ekonomik, politik hakları konusunda bilinçlenmelerini, örgütlenmelerini ve mücadele vermelerini önlemeye yöneliktir. O ülkenin yerlisi için "kutsal" sayılan temel hak ve özgürlükler, Yabancılar Yasası'ndaki "ülke düzenini bozucu yada o ülkenin bir başka ülke ile ilişkilerini tehlikeye düşürücü eylemde bulunan yabancıların sınırdışı edilebileceği" hükmüyle ayaklar altına alınmaktadır. Bu, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'ne olduğu kadar, Helsinki Anlaşması'na da aykırıdır.

Türkiyeli işçilerin mücadele hedefleri

İşçi Kurultayı'nda uğrunda mücadele edilmesi kararlaştırılan hedefler bugün de hiçbir istisnası olmadan, geçerlidir:

- Yabancı işçilere, bunalım dönemleri dahil, çalışma, oturma ve sosyal güvenlik hakları eşit olarak tanınmalıdır.
- Yabancı işçilerle Avrupa ülkelerinin vatandaşları arasında hukuki, sosyal, politik ve ekonomik eşitlik sağlanmalıdır.
- Yabancı işçilerin kendi kültürlerine ve onurlarına saygı gösterilmeli ve halk kültürlerinin gelişmesi teşvik edilmelidir.
- Yabancı işçilerin sendikâli haklarına saygı gösterilmeli, onların yerli sendikâli içinde örgütlenmesine engel olma çabası gösteren işverenlerin ve sendika düşmanı çevrelerin bu gayretlerine meydan verilmemelidir.
- Yabancı işçilerin düşünce, toplanma ve örgütlenme özgürlükleri güvence altına alınmalıdır.
- Yabancı işçiye kendi çalışma ve oturma süresini kendisinin belirlemesi hakkı tanınmalıdır.
- Yabancı işçinin sınırdışı edilmesi yasaklanmalıdır.
- Yabancı işçiye, çalıştığı Avrupa ülkesinin vatandaşlarıyla eşit eğitim ve mesleki ilerleme olanağı tanınmalıdır.
- Yabancı işçiye ailesini serbestçe getirtme hakkı tanınmalıdır.
- Yabancı işçiye, insana yaraşır konutlarda oturma, sağlık, bakım olanakları tanınmalıdır.
- Yabancı işçi çocuklarının demokratik okul eğitimi hakkı tanınmalıdır.
- İşçiye hizmet yada yol gösterme adı altında, faşist yönetimlerin "devlet görevlisi, öğretmen, din görevlisi" kisveleri altında yabancı işçiler arasına ajan ve provokatörler sokması yasaklanmalıdır.
- Yabancı işçiye, gerek kendi ülkesinde, gerekse bulunduğu ülkede seçimlere katılma, oy kullanma ve seçilme hakkı tanınmalıdır.
- Emegiyle yaşayan insanın tek güvencesi olan emeklilik hakkı düzene konulmalıdır.
- Avrupa'daki Türkiye'li işçilerin tatil için yurda gidip gelişlerinde karşılaştıkları trafik, vize, gümrük zorlukları önlenmelidir.
- Banka ve posta havalelerinin zamanında yerine ulaşması sağlanmalıdır.
- Öğrenimlerini tamamlayamadan yurda dönen işçi çocuklarına, öğrenimlerine bıraktıkları yerden devam etme olanakları sağlanmalıdır.

Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin demokrasi cephesindeki yeri

Kuşkusuz ki, Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin mücadelesi, yukarıda sayılan kendilerine özgü hedeflerle de sınırlı değildir. Türkiye işçi sınıfının bir parçası olarak, Türkiye'de başta işçi sınıfı olmak üzere demokrasi, bağımsızlık, sosyalizm ve barış güçlerinin yürüttükleri kitlesel mücadelede, Avrupa'daki Türkiyeli işçiler de etkin şekilde yer almaktadırlar.

Bunun somut örnekleri, geçen yıl DGM'lere karşı yürütülen direnişte, 1 Mayıs İşçi Kırımı'na karşı girişilen protesto hareketlerinde, genel seçimler sırasında takınılan anti-faşist tavırda, Türkiye'de maden işçilerinin yürüttükleri MESS grevini destekleme kampanyalarında **görölmüştür.**

Son olarak Milliyetçi Cephe'nin Türkiye'de yeniden hükümet kurması ve baskı dönemini sürdürmesi üzerine, başta DİSK olmak üzere sendikaların ve demokratik kitle örgütlerinin başlattıkları demokratik bir cephe oluşturulması çalışmaları da Türkiye dışındaki işçiler tarafından dikkatle izlenmekte ve gerçekçi bir platform üzerinde en geniş demokratik çevreleri bir araya getirecek bir cephenin kurulması düşüncesi, tüm Türkiyeli işçi örgütleri ve sendikali işçiler tarafından desteklenmektedir.

Yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin devrimci tavrı, sadece kendi sorunları yada Türkiye'nin sorunlarıyla da sınırlı kalmamaktadır. Proleter enternasyonalizmi ilkesinden hareket edilerek, her vesilede işçi sınıfının uluslararası dayanışmasına katkıda bulunmaktadır. Türkiye'de egemen çevrelerin dayattığı enternasyonalist ilişkiler kuramama çemberi, Avrupa ülkelerinde geçerli olmadığı için, bu konuda ilk adımları Avrupa'daki Türkiyeli işçiler atmışlardır. Birlikte ekmek, demokrasi, sosyalizm ve barış kavgası verdikleri yerli ve diğer göçmen işçilerle birlikte ortak tavır almak, Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin günlük pratiği içindedir.

Türkiye işçi sınıfının Avrupa'daki milyonluk kesimi, tüm bu özellikleriyle, Türkiye'de oluşturulmakta olan demokratik cephenin vazgeçilmez etkin bir gücüdür. Türkiye'de ortak bir demokratik cepheye yönelen ilerici güçler, ortak mücadele platformuna, Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin yukarıda özetlenen hedeflerini de almalıdırlar.

İşçi sınıfının bu kesiminin sorunlarını da içerdiği ölçüde ortak platform daha gerçekçi olacak ve yine bu kesimin cephe saflarındaki doğal yerini gerektirdiği gibi değerlendirebildiği ölçüde, daha büyük bir etkinliğe ulaşacaktır.

(AF-DG-31/8)

AVRUPA'DAKİ TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN TATİL İŞKENCESİ

BONN (İTA) - Onbir ay en ağır koşullar altında Avrupa'da çalıştırılan Türkiyeli işçilerin, senede bir kez kendi ülkelerine gidip yakınlarını görmeleri, yurt özlemini geçici de olsa giderebilmeleri, birikmiş özel sorunlarını çözebilmeleri için tek olanak olan yaz tatili, Türk Hükümeti'nin kendilerine sahip çıkmaması yüzünden tam bir işkence haline dönüşmektedir.

Yaz tatilinde Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden yarım milyonu aşkın işçi veya işçi yakını Türkiye'ye gitmektedir. Sadece bir ay içinde Kapıkule'den Türkiye'ye giriş yapanların sayısı 325 bin'i bulmuştur.

Ancak, tatile gitmeğe kalkışanların işkencesi, eğer kendi arabasıyla gidecekse, vize meselesiyle, havayolu veya demiryolu ile gidecekse, trenlerde veya uçaklarda yer bulabilme kavgasıyla başlamaktadır. Türk Hükümeti'nin sırf siyasal nedenlerle Bulgaristan Halk Cumhuriyeti ile bir vize anlaşması yaparak bu sorunu kökünden halletmemesi nedeniyle, vize alabilmek, özellikle Bulgar Konsolosluluğu bulunmayan uzak yerlerde çalışan işçiler için büyük sorun olmaktadır.

Öte yandan, yurda giderken pasaportlarını damgalatmak zorunda olan işçilere de, Türk Konsolosluklarında, ya personel yetersizliğinden yada mevcut personelin işçilere saygısızlığı yüzünden, büyük zorluklar çıkartılmaktadır.

Karayolu ile Türkiye'ye gidenlerin ikinci zorluğu daha Avusturya'da başlamakta, Graz'daki tek transit yolunun zaman zaman trafiğe kapatılması yüzünden burada işçiler 4-5 saat bekletilmektedir. Yukarıda izah edilen vize zorunluğu nedeniyle Yugoslavya'dan Bulgaristan'a girerken de vize kontrolü yüzünden uzun zaman yitirilmektedir.

Fakat daha ağır olanı, üç güne yakın araba sürdükten sonra yurda kavuşma heyecanı içinde Türkiye sınırına yaklaşan işçilerin, Türk gümrüklerindeki düzensizlik, bürokrasi ve rüşvet tuzakları nedeniyle kilometrelerce uzunluktaki kuyruklarda aç, susuz, uykusuz bekletilmeleridir. Bulgar makamlarının da uyarılmasına rağmen, sırf açıktan rüşvet kopartabilmek için Türk gümrükçüleri, rüşvet vermeyen her işçinin arabasını rampaya sokup uzun uzun aramaktadırlar.

Bu tahammül edilmez zaman kaybını önceden bilen işçiler, sırf zaman kazanabilmek için yollarda sürat yapmak zorunda kalmakta, bu ise her yıl yüzlerce işçinin yurda kavuşmadan yollarda trafik kazalarında can vermelerine yada binlercesinin özellikle Yugoslavya ve Bulgaristan'da trafik sınırlamalarını ihlal ederek ağır para cezaları yemelerine yolaçmaktadır. Özellikle Yugoslavya'da yol kenarlarında, trafik kazalarında can vermiş Türk işçilerinin mezarlarını görmek, bu dramı daha somut olarak canlandırmaktadır.

Hava yoluyla gelen işçilerin ise, Avrupa'dan gidişte özellikle THY uçaklarında yer bulabilmeleri mesele olduğu gibi, dönüşte yer bulabilmeleri hemen olanaksız hale gelmekte, hattâ önceden yer ayırtmış olanlar dahi, organizasyon bozukluğu nedeniyle saatlerce, bazen günlerce hava alanlarında kalmaktadırlar. Bu yüzden işçiler, işbaşı yapmaları gereken günden çok sonra çalıştıkları ülkeye dönebilmekte, bu ise, esasen bunalım nedeniyle işçi tasfiye etmek için bahane arayan işverenler için mükemmel bir fırsat olmaktadır.

Türk Hükümeti ise, işkence görür gibi tatil yapan işçilerin bu sorunlarına gözüm bulacak yerde, sadece giriş kapılarında işçilerin ne kadar döviz bıraktıklarının hesabıyla meşguldür.

(H-M-Dİ-DG-31/8)

SOSYALİST ÜLKELERDE GÖÇMEN İŞÇİLERİN DURUMU

MOSKOVA (İTA) - Kapitalist ülkelerdeki yabancı göçmen işçiler en ağır sömürü, aşağılama koşulları altında çalıştırılırken, sosyalist ülkeler arasında ekonomik işbirliğinin gelişmesine paralel olarak, tam bir eşitlik, saygı ve yoldaşça dayanışma havası içinde işçi dolaşımı gelişmektedir.

İşçi dolaşımının nedeni, bazı sosyalist ülkelerde nüfus artışının ekonomik gelişme hızının gerisinde kalmasıdır. Aynı zamanda Karşılıklı Ekonomik Dayanışma Konseyi (KEYK) üyesi sosyalist ülkeler arasındaki işbirliği, ortak projelerin gerçekleştirilmesinde kardeş ülkelerden uzman ve yetişmiş eleman getirilmesini gerektirmektedir.

Örneğin, hükümetler arası bir anlaşmaya uygun olarak, SSCB'nin ve diğer sosyalist ülkelerin enerji ihtiyaçlarının karşılanması için SSCB'deki tabii gaz hattı döşeme çalışmalarında binlerce Bulgar işçisi çalışmaktadır. Bu proje, Bulgaristan, Macaristan, Demokratik Alman Cumhuriyeti, Polonya, SSCB, Romanya ve Çekoslovakya'nın işbirliğiyle gerçekleştirilmektedir.

Proje inşaatında çalışan yabancı işçilere, kendi ülkelerinde almakta oldukları ücretten daha yüksek ödendiği gibi (unutulmamalı ki, asgari geçim seviyesi söz konusu ülkelerin hepsinde hemen hemen aynıdır) ayrıca yol ödeneği de verilmektedir.

Kardeş ülkenin işçileri, SSCB vatandaşlarının yararlandığı haklardan (yasama ve hükümet organları seçimlerine katılma hariç) aynen yararlanmaktadırlar. Bunların başında dinlenme, tıbbi bakım, kolejlere, üniversitelere ve diğer uzmanlık okullarına devam etme hakkı gelmektedir. Ayrıca Bulgar işçilerine modern katlar, hosteller, kulüpler ve kitaplıklar tahsis edilmiştir.

Şüphesiz psikolojik sorunlar burada da eksik değildir: Yeni gelen işçiler genellikle kuzeyin sert iklim koşullarına, Bulgaristan'dakilere göre daha az sebze içeren mahalli yemeklere, değişik dillere ve geleneklere alışmakta zorluk çekmektedirler. Bunlara, insanlar arasındaki ilişkilerde normal sayılabilecek duygusal tepkiler de eklenmelidir.

Fakat tüm bu sorunlar, karşılıklı anlayış ve yoldaşça dayanışma havası içinde giderilmekte, uluslararası işçi kardeşliğinin somut örnekleri verilmektedir.

SSCB'de birkaç yıl çalışan bir Bulgar işçisi, kendi ülkesinde bir ev veya bir kat alacak kadar tasarruf sağlayabilmektedir. Daha da önemlisi, SSCB'de çalıştığı sürece çeşitli kültürel kolaylıklardan yararlanarak daha yüksek bir öğrenim sahibi olabilmektedir. Sovyet Sputnik Dergisi soruyor: Uzun süre dışarıda çalıştıktan sonra yurduna dönerken beraberinde bir de üniversite diploması getiren bir Sicilyalı veya Yunanlı işçi pek görülmüş müdür? (Sp-ANP-DG-17/7)

./.

DENKTAŞ YALAN SOYLEMEKLE DÜNYA KAMUOYUNU KENDİNE ÇEVİREMEZ

LEFKOŞA (İTA) - "KFTD" Başkanı Rauf Denktaş'ın oğluna ait Zaman Gazetesi, 26 Haziran 1977 tarihli sayısında, yeryüzünde 1 milyon Kıbrıs'lı Türk olduğunu, bunların 160.000'inin Kıbrıs'ta, kalan kısmının da İngiltere, ABD, Almanya, Avusturalya ve Kanada'da yaşamakta olduklarını ileri sürmüştür.

Bu iddia, bizzat Denktaş'ın daha önceki açıklamalarıyla gelişmekte ve kendisini dünya kamuoyu önünde açıkça yalancı durumuna düşürmektedir.

Daha 23 Şubat 1977 tarihinde verdiği bir demeçte Denktaş, Kıbrıs dışında 140.000 Kıbrıs Türkü'nün bulunduğunu, bunların 90.000'inin Türkiye'de, 40.000'inin İngiltere'de, 5'er bininin de Avusturalya ve Kanada'da yaşamakta olduğunu söylemişti. Bunun üzerinden bir ay geçmeden Denktaş ağız değiştirerek, 25 Mart 1977 tarihinde Avusturya Gazetesi Kurier'e verdiği demeçte, İngiltere, Kanada ve Avusturalya'da toplam olarak 40.000, Türkiye'de de 40.000 Kıbrıs Türkü bulunduğunu ileri sürmüştü.

Yine Denktaş'ın kontrolündeki İngilizce "News Bulletin" ise, iki yıl önce, 4 Ekim 1975 tarihli sayısında, 1954 ila 1959 yılları arasında 30.000 Kıbrıs Türkü'nün adayı terketmek zorunda kaldıklarını yazmıştı. "KFTD" Dışişleri Başkanı Çelik'in 2 Şubat 1976 tarihli versiyonuna göre ise, göçetmek zorunda kalan Kıbrıs Türk'lerinin toplam sayısı 25.000 idi.

Resmi kayıtlara göre ise, 1955 ila 1974 yılları arasında Kıbrıs'tan kesin çıkış yapan Türk'lerin sayısı 17.106 olup, bunların sadece 302'si Türkiye'ye gitmiştir.

Öyleyse gerçek nerededir? 17.000, haydi diyelim 25.000 kişilik göçü, bir yılda bir milyon'a çıkartmak suretiyle Bay Denktaş dünya kamuoyunu kandıracağına mı zannetmektedir. Ya daha 1974'te kendisinin de 120.000 olarak kabul ettiği Kıbrıs'taki Türk nüfusu üç yılda nasıl olup da 160.000'e yükselmiştir? Eğer bu rakam doğruysa, bu, adaya dışarıdan Türk'lerin getirilip iskan edildiğinin itirafı değil midir?

Denktaş'ın tutarsızlığı ve yalanları her adımda ayaklarına dolasmaktadır.

(CB-DG-25/7)

KIBRIS'IN YERLİ TÜRK BURJUVAZİSİ DE DURUMDAN MEMNUN DEĞİL

MOSKOVA (İTA) - Sovyet dış politika dergisi International Affairs'in Ağustos 1977 sayısında V. Drobkov imzasıyla yayınlanan "Yeşil Hattın Öte Yanında" başlıklı yazıda, Kıbrıs'taki yerli Türk işadamlarının da şimdiki yönetim biçiminden memnun olmadıkları açıklanarak şöyle denilmektedir:

"Şimdiki durumdan Türk topluluğundaki birçok işadamları da memnun değildir. Adanın kuzeyinde ekonomik durum adamakıllı allakbullaktır. Birçok işletmeler boş durmakta, fiyatlar hızla yükselmekte ve işsizlik ciddi bir sorun olarak sürmektedir.

"Kendilerine bağlı peyk şirketler kurarak daha şimdiden petron ürünleri ikmal, turizm gibi kârlı sektörleri kontrol altına almış bulunan Türkiye şirketlerinin kuzey bölgesindeki faaliyetleri, Kıbrıs'ın yerli Türk burjuvazisini de rahatsız etmektedir."

(IA-DG-6/8)

HİNDİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ'NİN SEÇİMDE GERİLEMEYİ DEĞERLENDİRMESİ

YENİ DELHİ (İTA) - Hindistan'da geçenlerde yapılan ve Kongre Partisi'nin ağır yenilgisiyle olduğu kadar, Hindistan Komünist Partisi'nin de önemli ölçüde oy kaybetmesiyle sonuçlanan Halk Meclisi seçimleri, HKP Ulusal Konseyi Plenumu'nda değerlendirilmiştir.

Değerlendirmede, HKP'nin seçim yenilgisinin başlıca nedeni olarak, Kongre Partisi tarafından 1975 Haziran'ında olaganüstü hal ilan edilmesinin desteklenmesi ve olaganüstü hal yetkilerinin İndra Gandhi Hükümeti tarafından kötüye kullanılması karşısında bu duruma son verilmesi için yeterli mücadeleye girilmemesi gösterilmekte, "milli burjuvazinin ilerici potansiyelleri olduğundan fazla abartılmıştır," denilmektedir.

Ayrıca, seçimlerde HKP'ye göre daha başarılı sonuç alan Marksist Komünist Partisi'ne karşı da tavır değiştirilerek eylem birliği önerilmektedir. Seçimlerde HKP yüzde 2.82, MKP ise yüzde 4.30 oranında oy almışlardır. (IB-DG-3/7)

SOSYALİST ÜLKELERDEKİ KOMÜNİST PARTİLERİNİN ÜYE SAYILARI

MOSKOVA (İTA) - Znanıye Yayınevi tarafından yayınlanan "Sosyalist Ülkelerin Uluslararası Pozisyonlarının Güçlendirilmesi, Birliğin Pekleştirilmesi ve Büyüyen İşbirliği" adlı broşürde, sosyalist ülkelerin komünist ve işçi partilerinin üye sayıları aşağıdaki şekilde açıklanmıştır:

SSCB KP 16.000.000, Bulgaristan KP 790.000, Macaristan Sosyalist İşçi Partisi 770.000, Vietnam Komünist Partisi 1,5 milyon, Demokratik Alman Cumhuriyeti Sosyalist Birlik Partisi 2 milyon, Küba Komünist Partisi 200.000'den fazla, Mogolistan Halkının Devrimci Partisi 67.000, Polonya Birleşik İşçi Partisi 2,4 milyon, Romanya Komünist Partisi 2,5 milyon, Çekoslovakya Komünist Partisi 1,4 milyon ve Yugoslavya Komünistler Birliği 1,5 milyondan fazla. (STP-DG-15/8)

DEVİRİMCİ EYLEM VE KURAM ADAMI GRAMSCI'YE SAYGI

ROMA-LONDRA (İTA) - İtalyan Komünist Partisi'nin kurucusu, büyük devrimci eylem ve kuram adamı Antonio Gramsci'nin ölümünün 40. yıldönümü dolayısıyla Sardinya Adası'nın Oristano kentinde adına bir anıt açılmıştır.

Öte yandan İtalyan Komünist Partisi Merkez Komitesi Kültür Bölümü ile Parti Okulları Bölümü'nün Roma'da Togliatti Enstitüsü'nde Gramsci'nin düşünceleri üzerine düzenledikleri seminerin notları, parti yayınevi tarafından "Gramsci'de Hegemonya, Devlet ve Parti Sorunu" adı altında bir kitap olarak yayınlanmıştır.

Öte yandan, 5-6 Mart tarihlerinde Londra'da Gramsci'nin düşünceleri üzerine 700 kişinin katıldığı bir toplantı yapılmıştır.

Toplantıda konuşan Eric Hobsbawm, Gramsci'nin etkisinin son on yılda İtalya sınırlarını da aşarak "hegemonya" deyiminin geniş çevrelerce benimsendiğini belirtmiştir.

Konferansa katılan İtalyan Komünist Partisi temsilcilerinden Guiseppe Vasca, Gramsci'nin Devlet kavramını; Badaloni, Gramsci'nin "sağduyu" ve işçi sınıfının sınıf bilincinin gelişmesi üzerine görüşlerini; İtalyan Maden İşçileri Sendikası Başkanı Bruna Trentin de, Gramsci'nin "sosyalizme geçiş ve fabrika konseylerinin rolü üzerine" görüşlerini incelemişlerdir. (MT-DG-23/7)

VIETNAM KOMÜNİST PARTİSİ ORGANININ ADI "KOMÜNİST" OLARAK DEĞİŞTİRİLDİ

HANOİ (İTA) - 1956'dan beri yayınlanmakta olan Vietnam Komünist Partisi'nin teorik ve politik organı Hoc Tap (Etüdler) Dergisi'nin adı, Cong San (Komünist) olarak değiştirilmiştir.

Cong San'ın ilk sayısında Vietnam Komünist Partisi Siyasal Bürosu Üyesi Truong Ching imzalı yazı, "Proletarya diktatörlüğü pozisyonlarında sağlam duralım, emekçi halkın kollektif ekonomik yönetimini yükseltelim, yeni aşamada devrimci görevleri yerine getirelim," başlığını taşımaktadır.

Politbüro Üyesi Ve Nguyen Giap'ın da, birinci sayıda, devrimde ve yeni toplumun kurulmasında halkın yaratıcı enerjisinin kullanılması üzerine bir yazısı da yer almaktadır. (WMR-DG-3/7)

SOVYET DEVRİMİ'NİN 60. YILDÖNÜMÜ DOLAYISIYLA YENİ YAYINLAR

MOSKOVA (İTA) - 7 Kasım'da 60. yıldönümü SSCB'de olduğu gibi bütün dünyada işçi sınıfı tarafından kutlanacak olan Büyük Ekim Devrimi üzerine SSCB'de yeni yayınlar yapılmaktadır. Aynı zamanda bu yıl ilk kez Moskova'da Dünya Kitap Fuarı'nın açılması nedeniyle, Sovyet yayın hayatı, şimdiye kadar benzeri görülmemiş bir canlılık kazanmıştır.

Sovyet Devrimi'nin 60. yıldönümü dolayısıyla yayınlanan en önemli eser, Sovyet Ansiklopedi Yayınevi'nin rusça olarak yayınladığı 1.280 sayfalık BÜYÜK EKİM SOSYALİST DEVRİMİ adlı ansiklopedidir.

Ansiklopedide, "Geçici Hükümet, direnmeden, gönüllü olarak iktidarı Bolşeviklere terkedebilir miydi?", "Devrim öncesi üye sayısı sadece 350 bin olan Bolşevik Partisi, milyonlarca insanın öncülüğünü nasıl üstlenebildi?", "Rusya

içsavaşı atlatabilir miydi?" gibi sorulara cevap vermekte; Lenin'in eylemleri ve eserleri, Bolşevik Partisi, partinin sloganları, gazeteleri ve dergileri, parti kongreleri ve konferansları hakkında açıklamalarda bulunmakta, İşçi, Köylü ve Asker Sovyetleri'nin eylemlerini izah etmektedir. Ansiklopedide, Sovyet devriminin önde gelen lider ve savaşçıları hakkında biyografik notlar da yer almaktadır.

Ansiklopedi, Sovyet iktidarının kuruluşunun ilk dönemini yansıtmaktadır.

Devrim'in 60. yıldönümü dolayısıyla yayınlanan kitaplarla diğer yeni yayınlanan eserler şunlardır:

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi (Ansiklopedi), Sovetskaya entsiklopediya Yayınları, 1977, 1.280 s.

İşçi Sınıfı - Ekim Sosyalist Devriminin Önder Gücü, Nauka Yayınları, 1976, 466 sayfa.

Sovyetler Birliği (Siyasal ve Ekonomik Danışma Kitabı), Politizdat Yayınları, 1977, 480 sayfa. (rusça)

Sosyalist Yaşam Biçimi Üzerine (Makaleler Derlemesi), Nauka Yayınları, 1977, 286 sayfa. (rusça)

Lenin, Parti, Ekim (Belgeler Derlemesi), Politizdat Yayınları, 1977, 160 say. (rusça)

Y.A.Loffe-L.P.Zlomanov, Zafer Dolu Altmış Yıl, Gerçekler ve Sayılar, Politizdat Yayınları, 1976, 80 sayfa. (rusça)

Sovyet Devleti'nin İlk Kararnameleri (Anı Yayını), Sovetskaya Rossia, 1977, 64 sayfa (rusça).

V.M.Korelsky, Sosyalist bir toplumda demokrasi ve disiplin, Yuridiceskaya Literatura, 1977, 288 sayfa (rusça)

SSCB Resimli Tarihi, Mysl Yayınları, 1977, 820 sayfa (rusça).

V.A.Şişkin, Lenin ve Sovyet Devleti'nin Dış Ekonomik Siyaseti, 1917-1923, Nauka Yayınları, 1977, 400 sayfa. (rusça)

Kerimov, Gelişmiş Sosyalizm Döneminde Sovyet Demokrasisi, Mysl Yayınları, 1977, 277 sayfa.

A.I.Lepeşkin, Sovyet Federalizmi, Yuridiceskaya Literatura, 1977, 318 sayfa, (rusça).

Gromiko-Ponományov, SSCB Dış Politikasının Tarihi (iki cilt), Nauka Yayınları, 1976, 1. Cilt 503 sayfa - ikinci cilt 509 sayfa (rusça)

Maksimova, SSCB ve Uluslararası Ekonomik İşbirliği, Mysl Yayınları, 1977, 194 sayfa (rusça).

V.F.Şişkin, Büyük Ekim Devrimi ve Proleter Morali, Mysl Yayınları, 1976, 224 sayfa (rusça)

Marx-Engels, Collected Works (Volume Eight), Lawrence and Wishart, Londra, 1977. (Tamamı elli cilt olacak Toplu Eserler'in İngilizcesinin sekizinci cildinde 1848 sonrası yıllara ait devrimci olaylar üzerine bilimsel sosyalizmin kurucularının yazıları yer almaktadır. Bunlar arasında yeni bulunmuş yazılar da mevcuttur).

Zdanov, Gorky, Radek, Buharin ve diğerleri, The Soviet Writers' Congress 1934, Lawrence and Wishart, Londra, 1977. (İngilizce)

İNFO-TÜRK AJANSI BÜLTENLERİNE ABONE OLUNUZ

Türkçe, İngilizce ve Fransızca her dildeki
bültenler için ayrı ayrı bir yıllık abone

BELÇİKA 100 FB - BELÇİKA DIŞI 200 FB'tir.

HAVALA: Goodiff s.c. - CGER 001-0414791-95 - Bruxelles - Belçika

YAZIŞMA: İnfo-Türk Ajansı

Goodiff s.c.

561, chaussée de Ninove - 1080 Bruxelles - Belçika